HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 18r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

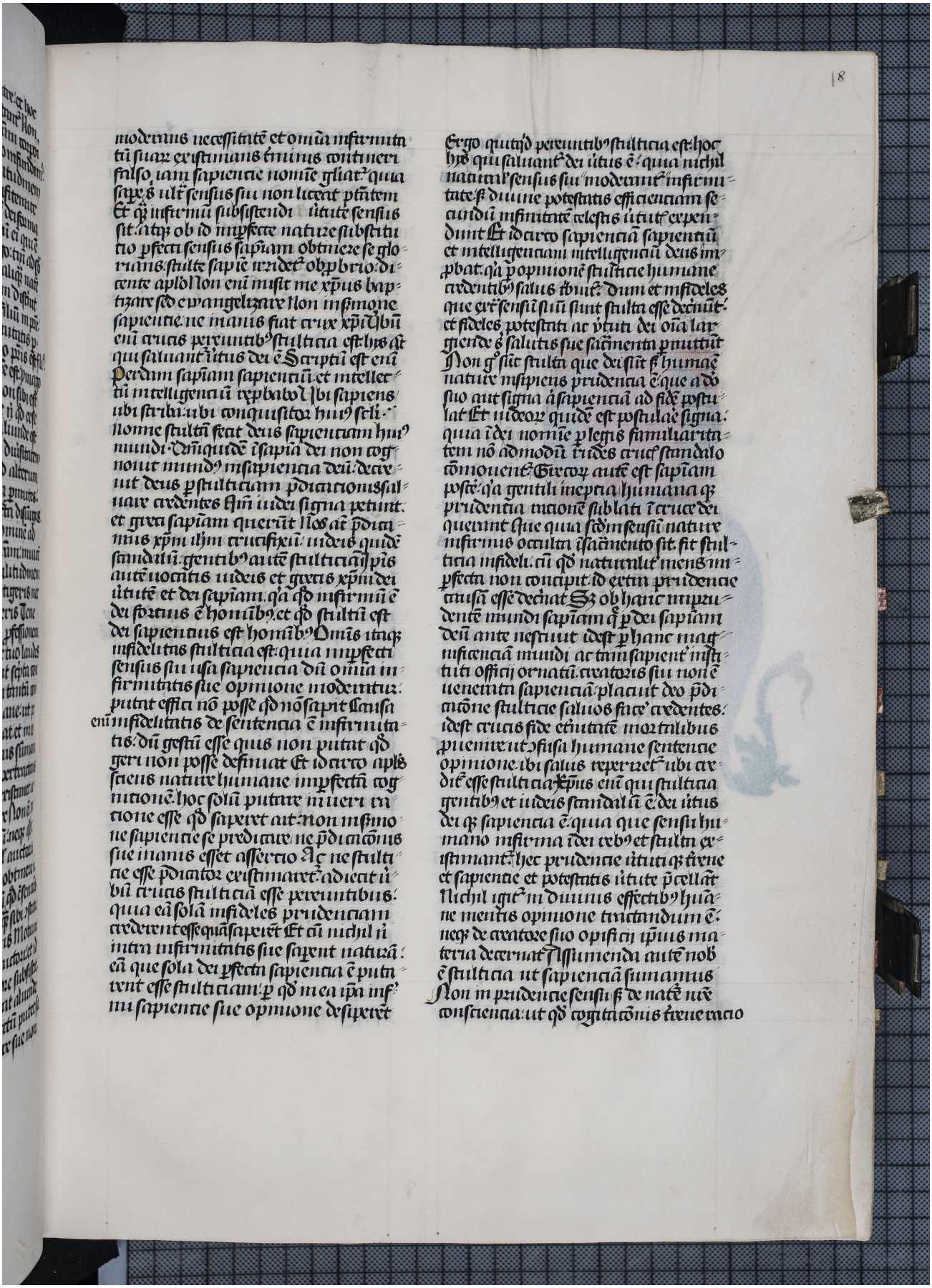

18

moderamus necessitate et omnia infirmita
tis suae existimans eminus continere
falso iam sapientiae nomine gliat. quia
sapere s. ulte sensus sui non liceat patitem
et qui infirmu subsistendi utute sensus
sit. atq; ob id impfecte nature substitu
tio pfecti sensus sapiam obtinere se glo
rians. stulte sapie reddet. ob pbrio. di
cente apl. Non enim misit me xpus bap
tizare sed evangelizare non in sapiente
sapientie. ne inanis fiat crux xpi. Verbum
enim crucis peruntib. stultitia est. his aut
qui saluant. utus dei e. Scriptum est enim
Perdam sapiam sapientium et intellec
tum intelligentium reprobabo. Ubi sapiens
ubi scribi. ubi conquisitor huius seli
nomine stultum fecit deus sapientiam hui
mundi. Denique ie sapia dei non cog
novit mundus in sapientia dei. decre
uit deus pstulticam pdicationis salu
uare credentes. Quam iudei signa petunt.
et greci sapiam querunt. Nos aut pdica
mus xpm. ulm crucifixum. iudeis quide
scandalum. gentib. autem stultitiam. ipsis
autem vocatis iudeis et grecis xpm dei
utute et dei sapiam. qa qd infirmum e
dei fortius e hominib. et qd stultum est
dei sapientius est hominib. Omis itaq;
infidelitas stultitia est. quia impfecti
sensus sui usa sapientia dum omnia in
firmitatis sue opinione moderantur.
putant effici non posse qd non sapit. Causa
enim infidelitatis de sententia e infirmita
tis. dum gestum esse quis non putat qd
geri non posse definiat. Et id circo apls
sciens nature humane impfectum cog
nitione. hoc solum putare in ueri cri
tione esse qd saperet aut. Non in sermo
ne sapientie se predicare ne pdicationis
sue inanis esset assertio. Ac ne stulti
tie esse pdicator existimaret. adiecit u
bum crucis stultitiam esse peruentibus.
quia eam solam infideles prudentiam
crederent esse quam saperet. Et cum nihil in
intra infirmitatis sue sapent naturam.
eam que sola dei pfecta sapientia e puta
rent esse stulticiam. p qd in ea ipa inf
mu sapientie sue opinione desiperet

Ergo quia qd peruentib. stultitia est. hoc
his qui saluant. dei utus e. quia nihil
natural. sensus sui moderant. infirmi
tate. s. diuine potestatis efficentiam se
aundum infinitate celestis utute expen
dunt. Et id circo sapientiam sapientium
et intelligentiam intelligentium deus im
pbat. qa opinione stultitie humane
credentib. salus tribuit. Dum et infideles
que ere sensum sui sunt stulta esse decernit.
et fideles potestati ac ututi dei omia lar
giende. s. salutis sue sacmenta pmittit.
Non g. sit stulta que dei sit. s. humane
nature insipiens prudentia e. que a do
mino aut signa a sapientia ad fide postu
lat. Et iudeorum quide est postulare signa.
quia i dei nomine pfectis familiaritate
tem no. admodum trides crucis standalo
commouent. Graecorum autem est sapiam
poste. qa gentili inepta humana qz
prudentia ratione sublata i cruce dei
querunt. Sue quia sed in sensu nature
infirmis occulta i sacmento sit. fit stul
titia infideli. cum qd naturalit mens im
pfecta non concipit. id certum prudentie
causam esse deceat. Sz ob hanc imprue
dentem mundi sapiam q. p dei sapiam
deum ante nesciuit. idest p hanc magn
ificentiam mundi ac tam sapient institu
ti officii ornatum. creatoris sui non e
uenerunt sapientiam placuit deo pdi
cationem stultitie salvos fiere credentes.
idest crucis fide et utute mortalibus
pueniret. ostisa humane sententie
opinione. ubi salus reperiret. ubi cre
dit esse stulticia. Epus enim qui stultitia
gentib. et iudeis standalum e. dei utus
dei qz sapientia e. quia que sensui hu
mano infirma i dei reb. et stulta ex
istimant. hec prudentie ututi qz tirene
et sapientie et potestatis utute pcellat.
Nichil igit. in diuinis effectib. humane
mentis opinione tractandum e.
neq; de creatore suo opificii ipius ma
teria decernat. Assumendi autem nob
e stulticia ut sapientiam sumamus.
Non in prudentie sensu. s. de nate nre
conscientia. ut qd cogitationis tirene tricio